

HET GERECHTSHOF TE AMSTERDAM,
Derde Enkelvoudige Belastingkamer;

Gezien het op 11 februari 1981 ter griffie ingekomen beroepschrift van X te Z, belanghebbende, tegen de uitspraak ter post bezorgd op 16 december 1980 van de inspecteur der invoerrechten en accijnzen te Y betreffende de aan belanghebbende opgelegde naheffingsaanslag in de omzetbelasting voor het tijdvak 1977 tot en met 1978;

Gezien de overige stukken;

Gehoord ter zitting van 22 februari 1982 belanghebbende, vergezeld van zijn echtgenote en zijn accountant W, alsmede de inspecteur;

Overwegende dat aan belanghebbende voormelde naheffingsaanslag is opgelegd naar een bedrag aan enkelvoudige belasting van f. 11.799, 74 en naar een verhoging van f 2.949,--, te zamen f 14.748,74, welke aanslag bij de bestreden uitspraak is gehandhaafd;

Overwegende dat belanghebbende tegen deze uitspraak in beroep is gekomen, aanvoerende dat primair de uitspraak en de naheffingsaanslag moeten worden vernietigd en subsidiair dat de naheffingsaanslag verminderd moet worden met de op de contante verkoopbonnen in rekening gebrachte omzetbelasting;

dat de inspecteur heeft geconcludeerd tot bevestiging van de bestreden uitspraak;

Overwegende dat op grond van de stukken en het ter zitting behandelde het volgende tussen partijen is komen vast te staan:

Belanghebbende exploiteerde tot eind 1978 op het adres a -straat 1, te Z café-bar A en was als zodanig ondernemer in de zin van de Wet op

de omzetbelasting 1968.

De voor het bedrijf benodigde dranken werden voornamelijk geleverd door drankenhandel "B B.V." te Z. In het kader van het door de belastingdienst in 1979 gestarte landelijke onderzoek in de horecasector, bekend onder de naam "actie Schuimkraag", is bij B B.V. een onderzoek ingesteld naar leveringen van dranken aan horeca-bedrijven.

Bij dit onderzoek werden zogenoemde contante verkoopbonnen aangetroffen. Voor deze bonnen werden geen facturen afgegeven. De debiteurenadministratie werd verwerkt door middel van een computer;

Overwegende dat de inspecteur heeft nageheven uit overweging dat een deel van de bovengenoemde contante verkoopbonnen betrekking heeft op leveringen van dranken aan belanghebbende; dat vaststaat dat belanghebbende terzake van deze beweerde leveringen niets heeft geboekt; dat belanghebbende bestrijdt dat deze bonnen leveringen aan hem betreffen;

Overwegende dat belanghebbende tot grond van het beroep heeft aangevoerd: de boekhouding over de jaren 1977 en 1978 is niet verworpen. De door de inspecteur bedoelde contante verkoopbonnen zijn niet voor mij bestemd geweest. Ik kocht uitsluitend op rekening, contant-aankopen zijn immer een uitzondering geweest. Waarschijnlijk betreffen het leveringen aan café's in de buurt die wegens verplichtingen elders geen drank van B mochten afnemen. Dit verklaart ook waarom op sommige van de bonnen mijn postcode voorkomt. De contante verkoopbonnen die de inspecteur ter zitting heeft getoond zijn mij onbekend. De daarop voorkomende hand tekening "A" is niet van mij of mijn echtgenote en kan ook niet van personeel geweest zijn daar ik niemand in dienst heb gehad.

De stelling van de inspecteur dat ik in 1977 131 fusten bier en 12 cylinders heb geboekt en in 1978 131 fusten bier en 11 cylinders, is niet juist. Volgens mijn administratie zijn in 1977 188 fusten bier en 16 cylinders geboekt en in 1978 186 fusten bier en 15 cylinders. Een aantal van 11 à 12 fusten bier per cylinder is inderdaad erg weinig, maar is aannemelijk indien in aanmerking wordt genomen dat ik vroeger de leidingen met koolzuur doorblies.

Aan de juistheid van de administratie van B B.V. kan ook getwijfeld worden; in 1980 heeft B mij twee vaten bier geschonken waarvoor ik later een factuur met

"betaald per kas" ontving. Subsidiair wordt gesteld dat de op de contante-verkoopbonnen vermelde voorbelasting op de naheffingsaanslag in aftrek moet worden gebracht. Bovendien is de inspecteur bij de berekening van de naheffing er van uitgegaan dat uit een vat bier van 50 liter 220 glazen getapt kunnen worden en is er geen rekening gehouden met het feit dat ik een buurtcafé had en minstens 10% weggaf;

Overwegende dat de inspecteur daartegenover heeft gesteld:

Uit het onderzoek, ingesteld bij B B.V. bleek dat dit bedrijf er met betrekking tot de aflevering en facturering het volgende systeem op na hield:

In de administratie had men twee debiteurenbestanden, te weten één voor de leveranties waarvoor een factuur werd uitgereikt - de "witte" leveranties- en een ander debiteurenbestand voor de leveranties waarvoor geen factuur moest worden uitgereikt - de "zwarte" leveranties. Elke afnemer/debiteur kreeg een vast nummer. De debiteuren van het "witte" debiteurenbestand hadden een nummer tussen de 500 en 10.000 en de debiteuren van het "zwarte" debiteurenbestand hadden een nummer onder de 500.

Omdat aan een afnemer alleen zwart geleverd werd als hij een vaste afnemer was, kreeg hij twee debiteurennummers toegewezen, één nummer boven en één nummer onder de 500.

Elk debiteurennummer, zowel het zwarte als het witte, werd slechts voor één afnemer gebruikt.

Van elke bestelling werd, meestal via de computer, een orderbon in tweevoud opgemaakt. Voor de witte bestellingen werden orderbonnen gebruikt met een nummer onder de 90.000. Op de orderbon werden onder andere vermeld naam, adres, woonplaats en het witte debiteurennummer van de afnemer. Na de leverantie maakte de computer een factuur op welke naar de afnemer werd verzonden waarna betaling volgde.

Voor de zwarte bestellingen werden orderbonnen gebruikt met een nummer tussen de 90.000 en de 100.000. Bij deze orderbonnen werd gebruik gemaakt van het zwarte debiteurennummer zodat op de bon bij het onderdeel Naam/Adres/Woonplaats slechts de vermelding "Contante Verkoop" werd afgedrukt. Op de scheurstrook, door middel waarvan beide exemplaren van de orderbon aan elkaar verbonden waren, werden echter ten behoeve van de chauffeur de volledige naam en het adres van de afnemer vermeld. De computer was zo geprogrammeerd dat hij voor deze hoog genummerde orderbonnen geen factuur uitdraaide. Voor deze zwarte leveranties moest de afnemer hij de aflevering van de goederen contant betalen.

Belanghebbendes witte debiteurennummer was 1234, zijn zwarte debiteurennummer was 0123.

Dat laatstgenoemd debiteurennummer eveneens van hem was wordt door het volgende aangetoond:

– Bij het invoeren van de postcode werd gedurende een paar weken deze code ook op de zwarte bonnen afgedrukt. Belanghebbendes postcode komt voor op de witte bon nummer 48538 van 3 mei 1978 en op de zwarte bon nummer 99538 van gelijke datum, op de witte bon nummer 49003 van 10 mei 1978 en op de zwarte bon nummer 99639 van gelijke datum, alsmede op de witte bon nummer 49545 van 18 mei 1978 en op de zwarte bon nummer 99748 van die datum.

– Op de witte orderbonnen werden vaak bijzonderheden met betrekking tot de aflevering vermeld zoals "bezorgen voor 11 uur", "doorbellen", het sleuteladres etc. Soms werden die zelfde bijzonderheden ook afgedrukt op de zwarte bonnen.

Dit doet zich voor op de witte bon nummer 5656 van 5 januari 1977 en de zwarte bon nummer 91030 van gelijke datum en op de witte bon nummer 17058 van 11 mei 1977 en de zwarte bon nummer 93183 van die datum.

– Vergelijking van handtekeningen op witte en zwarte bonnen kan aantonen wie de afnemer van de zwarte bon is. Op de zwarte bon nummer 91297 van 8 augustus 1978 staat dezelfde handtekening voor ontvangst als op de op belanghebbendes naam gestelde bon nummer 56312 van gelijke datum. Bovendien is op de zwarte bon achter het ordernummer het witte debiteurennummer geschreven, wat later weer is doorgehaald.

- Meestal werden zwarte en witte orders gelijktijdig geplaatst en bezorgd. Beide orderbonnen kregen dan een zelfde routennummer dat voor afnemers in Z en haar directe omgeving door middel van een combinatie van twee cijfergroepen uniek was. Alle hierboven genoemde combinaties van witte en zwarte orderbonnen kennen hetzelfde routennummer.
- Op een zwarte bon van 25 mei 1978 staat in rood aangetekend “A”.

Bij onderzoek bij belanghebbende bleek dat de zwarte leveranties waarvoor B geen factuur had uitgereikt niet in zijn administratie waren verantwoord. De op het zwarte debiteurennummer niet geboekte leveranties bedroegen in het tijdvak van aanslag f 20.007,14. Het merendeel van de zwarte leveranties betrof fusten bier, te weten 150 stuks in 1977 en 144 in 1978.

Een ander gegeven waaruit blijkt dat met name de inkoop van fusten bier niet is geboekt is het verbruik van koolzuurcilinders. Eén cilinder koolzuur is voldoende om 20 tot 24 fusten bier van 50 liter te tappen.

Uit het controlerapport bleek dat belanghebbende in 1977 131 fusten bier en 12 cilinders had geboekt en in 1978 131 fusten bier en 11 cilinders; belanghebbende zou dan per cilinder slechts 11 à 12 fusten bier getapt hebben.

Uit het vorenstaande blijkt dat belanghebbende niet heeft voldaan aan de eisen gesteld bij en krachtens artikel 34 van de Wet op de omzetbelasting 1968 (de Wet), zodat zijn boekhouding terecht is verworpen als basis voor de berekening van de verschuldigde belasting. Belanghebbende heeft geen enkel feit aangevoerd dat het bestaan van zwarte inkopen en verzwegen ontvangsten zou kunnen ontzenuwen. Aan de hand van de niet geboekte inkopen, de door belanghebbende gehanteerde verkoopprijzen en de door de FIOD verzamelde branche-gegevens met betrekking tot de reëel te behalen verkoop van glazen bier uit een fust en glazen gedistilleerd enz. uit een fles is bepaald hoeveel minimaal de omzetbelasting is die belanghebbende niet op aangifte heeft voldaan. De aldus meer berekende netto omzet en de daarover verschuldigde omzetbelasting bedraagt:

1977	f 31.622,34	à	18%	=	f 5.692,02
1978	f 33.931,78	à	18%	=	<u>f 6.107,72</u>
					f 11.799,74

De naheffingsaanslag is opgelegd met een verhoging van 25% omdat er in casu sprake is van opzet c.q. grove schuld bij het doen van te lage aangiften. Aftrek van voorbelasting is niet mogelijk nu van de contante verkopen geen facturen zijn opgemaakt als bedoeld in artikel 35 van de Wet. Bij het bepalen van de hoogte van de verhoging is er echter rekening mee gehouden;

Overwegende omtrent het geschil:

De inspecteur heeft ter zitting getoond de originele stukken uit de administratie van B B.V., welke hij in het vertoogschrift heeft vermeld.

De vermeldingen op bedoelde stukken in onderlinge samenhang bezien kan naar het oordeel van het Hof terecht het vermoeden worden geput dat de onder het debiteurennummer 0123 als contante verkopen geboekte leveringen van die vennootschap, betrekking hebben op aan belanghebbende geleverde goederen. Belanghebbende heeft dit vermoeden niet ontzenuwd. Hij heeft geen enkel bewijs voor zijn betwisting bijgebracht, noch heeft hij enige aannemelijke verklaring gegeven voor hetgeen de inspecteur heeft bevonden. Niet aannemelijk is in het bijzonder dat het uit de boekhouding blijkende verhoudingsgewijs grote aantal cylinders kan worden verklaard enkel uit het doorblazen van de leidingen.

Uit de vorenoverwogen feiten en omstandigheden volgt dat belanghebbende niet regelmatig aantekening heeft gehouden van de aan hem verrichte leveringen van goederen en dat hij mitsdien niet heeft voldaan aan de verplichtingen welke hem zijn opgelegd bij en krachtens artikel 34 van de Wet. Ingevolge het bepaalde in artikel 36 van de Wet in samenhang met artikel 29, lid 1, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen moet het beroep worden verworpen, tenzij blijkt dat en in hoeverre de naheffingsaanslag onjuist is. Ingevolge artikel 2, jo. artikel 15, lid 1 onder a, van de Wet komt voor aftrek in aanmerking de belasting welke de ondernemer in het tijdvak van de aangifte door andere ondernemers ter zake van door hen verrichte leveringen in rekening is gebracht op een op de voorgeschreven wijze opgemaakte factuur. Ingevolge artikel 35 van de Wet moeten op de factuur vermeld worden onder meer de naam en het adres van de ondernemer aan wie de levering wordt verricht.

De bedoelde contante verkoopbonnen voldoen niet aan deze eis en derhalve komt de daarop vermelde omzetbelasting niet voor aftrek in aanmerking. Nu ook overigens niet is gebleken dat de aanslag tot een onjuist bedrag is opgelegd, in het bijzonder niet voor wat betreft de berekening naar het aantal van 220 verkochte glazen bier uit een fust, moet belanghebbendes beroep verworpen worden;

Overwegende dat behoort te worden beslist als volgt:

BEVESTIGT de uitspraak van de inspecteur.

Aldus gedaan in raadkamer van 8 juni 1982 door Mr. Steenbergen, in tegenwoordigheid van Mr. Vellema als griffier.

Vellema

Steenbergen

AANGETEKEND VERZONDEN

24 JUNI 1982

AAN PARTIJEN.